

Logg från Älva

Datum: 2019-12-05

Elevloggare: Daniel

Personalloggare: Jan

Position: Valle Gran Rey, La Gomera

Planerat datum för att segla vidare: 7 december

Planerad ankomst till nästa hamn: Puerto Restinga på El Hierro den 8 december

Väder: Växlande molnighet med lite regn. (Och märklig regnbåge, se sista bilden.)

Elevlogg:

Dagen startade som en insköljande våg i södra Frankrike på en sensommardag. Frukostens stillsamma och respektingivande doft smög sig som en inoljad sumobrottare genom den 290 ton tunga tremastskonaren, t/s Älva. Denna doft gav oss gesäller en morgonstund utan dess like. Frukosten som består av diverse rariteter ifrån det svenska folkhemmet ger oss en dystrare ton eftersom smaken av denna utsökta petit déjeuner ger oss en hemlängtan utan dess like, men de tappra och modiga gesällerna äter sig igenom frukosten praktfullt och utan en tår fallen. Gröten ger oss en känsla av fullkomlighet och mod när vi sedan ska möta dagens kärleksfulla och förtrollande begivenheter.

Efter frukosten påbörjade de glada och spankulerande gesällerna morgonstädningen, den städning som tar plats varje morgon klockan efter frukost. Vi infann oss på våra stationer och lät fejdandets förträffliga kraft inlinda oss i en värld av förundran över städandets kraft att föra oss samman, både psykiskt och fysiskt. Den tanke som fyller våra sinnen mest är tanken på hur vi som ett antal individer kan smälta samman i både kropp och hjärna för att utföra den uppgift vår kraftfulla och fagra kaptén Sören har givit oss. Sörens tillgivna lugn ger oss den inställning vi behöver för att starta dagen på det sätt som Columbus gjorde när han la om rodret, dirkade upp bommen, och skotade ut för en öppen läns på hans segling över Atlanten till Amerika.

Vår herre har förgyllt vår dag med någonting extremt skört men även något väldigt vackert, balansen som symboliserar och drar paralleller till vår historia och det som komma skall. Vår kärleksfulla och respektingivande fartygsbefäls lärare Petra. En VHF-genomgång låg framför oss som en buffé av ren och fullkomlig lycka, en genomgång ihopsatt av änglarna som satt vid vår herres sida för hans sista måltid. Rättvist men förlåtande skvalpade genomgången förbi våra sinnen som de vågor som skvalpar mot skrovet av vårt kära, kära Fartyg.

Efter denna genomgång så stod lunch på schemat, en lunch som stillade vår hunger efter kunskap i endast någon timme. Lunchen satts ihop av vår norska kock Simon. Simon som anlänt ner till det soliga Kanarieöarna ifrån det karga och bistra Svalbard, där naturens lagar styr och ställer och alla som vistas där är undersåtar till moder naturens kraft. Simon som egentligen inte använde flygplan för att färdas till dessa förtrollande öar belägna vid nordöstra Afrika. Den luftburna stålfågeln som vår kock egentligen skulle använda var försenad, lika mycket som en Värmdöbuss klockan 07.34 vid det första snöfallet. Simon som blev otålig av att vänta tämjde en isbjörn för att sedan rida på den utan någon tröja, ner genom Skandinavien, över Öresundsbron, och igenom resten av Europa för att sedan komma till den soliga spanska kusten där Isbjörnen simmade resten av vägen. Utan denna isbjörn så skulle inte vår förträffliga kock kunna laga den mat som våra nakna och sköra kroppar behöver för att klara den teoretiska påfrestningen av våra kära magister Jan och vår Andliga rådgivare Simon Holmgren.

Efter lunchen gav vår herre MBV17 en gåva, en gåva som få människor får njuta av. Denna gåva bestod av en prövning utan dess like, en prövning för att skilja agnarna ifrån vetet, en prövning som den utmaning vår herre Jesus ställdes inför. Hårdbottenexkursion.

På vulkanön La Gomeras stupande och hippiebebodda klippor ledde vår allsmäktige biologilärare Jan Östman oss ner i det stormande vattnet för att samla in information om diverse abiotiska, samt biotiska faktorer som påverkar arterna som lever här. Denna information kommer att mötas i en biologirapport som kommer leda oss till ett biologibetyg utan dess

like. Gud log mot oss när han bestämde vädret över vårt tillfälliga hem här på La Gomera. Han gav oss ett tidsspänn på 30 minuter när det inte blåste och regnade.

Medan vi i MBV17 gick igenom vår livs prövning satt MBV18 i Älvas omfamnande och lugnande trygghet. Skyddad från moder naturens urkraft förberedde dem för lektioner som de skulle presentera för varandra, det talades om alger, salthalt och den kärlek som vi som människor måste ge varandra. Utan denna kärlek så kommer vår civilisation att långsamt gå under som ett fraktfartyg med förskjutning i lasten på det rasande hav som vi kallar livet.

Middagens stillsamma lugn drog över närvaron här och vi tog ett steg tillbaka, ett steg tillbaka för att tänka, känna och skratta. Livliga diskussioner kunde höras i mässen. "Mer kärlek till folket", "Det heter kex inte chex", ropades febrilt över vår kära tillvaro. Diskussioner om heta ämnen och argument kastades. Men inte på vilket sätt som helst, argumenten delades med skratt och lycka, och kunskaper mellan två oliktankande delades som en förfriskande öl mellan två själar med endast vänliga intentioner.

Nu när kvällens omfamnande mörker börjar dra i oss så fokuserar vi på vårt nästa uppdrag. Men innan morgondagens uppdrag så har vi en natt av djup sömn att se fram emot. Det enda vi kan göra nu är att vakna upp som bättre människor än vad vi var dagen innan. Lev gott med ett hopp som kan dräpa en drake och då kommer allt att bli makalöst.

Foto: Frank Weiner

Personallogg:

Som framgår av elevloggen ovan, var det en ganska händelserik dag. Hårdbottenundersökningen gick bra. Eleverna hittade en stor mängd "snakelock" havsanemoner. Den hårdbotten de undersökte var relativt skyddad, jämfört med den de studerade på Gran Canaria, men per definition så är alla hårdbottnar karakteriserade av en hel del vattenrörelse. Eleverna som var i vattnet (Måns, Andrée, Francisco, Engla), antingen vadande eller snorklande, var försiktiga och gjorde ett toppenjobb. Nu är det bara att börja skriva på rapporten som skall vara klar innan vi flyger tillbaka till Stockholm.

Eftermiddagsfikan bestod av hembakade kanelbullar, à la Maya, så det var också en stor hit – en stor del av tillvaron på de här seglingarna cirklar runt maten, om det inte redan har framkommit.

Nu väntar några trevliga dagar på den här ön, min personliga favorit. Bussutflykt och olika guidningar, i lagerbladsskogen, i San Sebastián, staden på andra sidan ön, och vandringen tillbaka till båten som höjdpunkten i slutet av den dagen. Sedan präglas den här staden av den grupp tyska hippies som flyttade hit efter Chernobylolyckan, i mitten av 80-talet, som bjuder på ovanliga och intressanta möten. Vi har redan haft flera ovanliga upplevelser som man inte får på så många andra ställen, generellt präglade av den hippiekultur som man stöter på här och var i den här byn.